

riport Az állatterápia segít a kicsiken

Mióta az eszé tudja, rajong a hátasokért. A gyerekekért szintén – különösen, ha egy kicsit problémásak. Senki sem csodálkozott hát **Bozori Gabriella** döntésén, amikor lovasterapeutának állt.

Zozó, kasztanyetta! – hangzik a vezényszó, és az ötéves kisfiú popsiját riszálva vadul megcsörgeti a hangszert. Mellette az aprócska Milán örült erővel püföli a dobot. Cilike széles mosollyal csapkodja a cintányért, a lányok Malek Andreával énekelnek. Olivér a többiek körül szökdécsel, majd a földre veti magát, és bukfeneket hány. Mintha nem is lovasterápiás táborban lennénk, hanem egy színi tanodában...

– Idén először szerveztünk zene- és tánc-terápiával egybekötött tábort főleg magatartásproblémás és hiperaktív gyerekeknek – magyarázza Bozori Gabriella, a Nemzet-

közi Gyermekmentő Szolgálat és a Magyar Lovasterápia Szövetség Alapítvány főti központjának vezetője. Majd maga köré gyűjti a fák között bújjócskázó kicsiket, és velük együtt átsétalunk a káramokhoz.

Gabi a seregélyesi általános iskolában találkozott először sérült gyerekekkel. Tanulásban akadályozottakat oktatott földrajzra. Mivel korábban csak egészséges diákokkal találkozott, új és szokatlan kihívásokkal szembesült. Hogy könnyebben megbirkózzon velük, beiratkozott a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolára.

– Különleges élmény volt ezekkel a gyerekekkel dolgozni – emlékszik vissza a kezdetekre. – Meglepett, mennyire ragaszkodnak a tanáraikhoz. Sokkal inkább kimutatják az érzelmeiket, mint az egészségesek. Fontos számukra a testi kontaktus. Az, hogy megérintsék, megsimogassák a másik embert. Vagy pusztít adjanak, ha ahhoz van kedvük.

Bár Gabi mindig is szerette a hátasokat, viszonylag későn, harmincéves korában tapasztalt először nyeregbe.

– Az első edzéseken én is, mint mindenki, sokszor lepotyogtam. Az iskolapacik ugyanis unják, hogy a kezdők rajtuk gyakorolnak... Ám félelmet sosem éreztem. Csak kíváncsiság volt bennem, és tisztelet ezek iránt a nagy testű, erős állatok iránt. Hihetetlenül érzékenyek és empatikusak.

Amikor már kellő biztonsággal ülte meg a hátasokat, Gabi úgy gondolta, összeköti a szakmáját és a hobbját: Ausztriába utazott lovasterápiás képzésre. A tanfolyamon rengeteg új és hasznos ismeretet szerzett. Ekkor szembesült azzal, hogy az állatokkal való törődés, valamint a velük végzett gyakorlatok milyen pozitívan hatnak a sérült emberekre. 1997-ben a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat gyógypedagógusoknak szervezett tanfolyamán hasonló érdeklődésű kollégákkal

Gyógyító uszonyosok

A delfinterápiát több mint húsz éve fejlesztette ki egy amerikai etológus Floridában. Ma az izraeli Éilatban, a spanyol, a holland, az egyiptomi és a török tengerparton is működnek terápiás központok. A barátságos állatokkal való játék és a közös úszás jó hatással van a depressziósokra és más pszichiátriai betegségekben szenvedőkre,

mielvel önbizalmat ad, oldja a szorongást, jókedvre derít. A delfinek által kibocsátott hanghullámok kedvezően befolyásolják a központi idegrendszer működését. Az érzelmi zavarokkal küzdők könnyebben fejezik ki gondolataikat, és képesek értelmezni a környezetükből érkező jelzéseket. A delfinek a fogyatékos, elsősorban Down-kóros gyerekek képességeinek fejlesztését is nagyban segíthetik.

ROBI A KEDVENC – A gyerekek szívesen simogatják, gondozzák a haffingi lovacskát

FÉLELEMNEK NYOMA SINCS
– A sörényfésülés az egyik legnépszerűbb feladat

ismerkedett meg. Elhatározták, hogy szövetségbe tömörülnek. Létrehozták a Magyar Lovasterápia Szövetség Alapítványt.

A kicsikkel való találkozás során
számos a legtöbb örömet

- Két helyszínen, Fóton és Pákozdon is tartunk foglalkozásokat. A gyerekek gyógyítása, képességeik fejlesztése mellett lovasterápiás képzést nyújtunk orvosoknak, gyógytornászoknak, gyógypedagógusoknak, lovaglást oktatóknak. Nemsokára pszichológusaink is munkába állnak: külföldi szakemberek tanítják őket, hogyan alkalmazható a módszer depressziósok, bulimiások, anorexiások vagy

más pszichés problémával küzdők gyógyítására. Céljaink közé tartozik a fogyatékos lovasok versenyrendszerének megszervezése is - sorolja Gabi, mi mindennel foglalkozik a Szövetség. - Talán nem meglepő, hogy ebben a sokrétű munkában nekem a gyerekekkel való törődés nyújtja a legtöbb örömet. Egyébként is gyerekbolond vagyok. Mióta a fiam felnőtt, a tanítványaim és a rokonságban található csöppségek között élem ki játékos éneket.

Török Andrea ●

